

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 523

LẤY CHÁNH PHÁP ĐỂ SOI RỌI VÔ MINH

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con đã ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật ngày 16/05/2021.

*****

Chúng ta làm thế nào để nhận biết Chánh Pháp? Kinh điển chưa chắc là Chánh Pháp bởi vì ngày nay người ta có tiền, có thể in rất nhiều Kinh sách với nội dung sai, giáo huấn của Phật Bồ Tát đã bị sửa theo tà tri tà kiến của họ. Có quyển sách ghi là “*Vọng Tây cư sĩ dịch*” nhưng Thầy chưa hề dịch quyển sách đấy bao giờ. Chánh Pháp không phải là dựa vào một quyển Kinh sách nào đó. Chánh Pháp không phải là dựa vào một vị đạo cao đức trọng nào đó, kể cả vị đó có hàng nghìn người đang theo. Họ tự xưng là Chánh Pháp, nhưng mỗi năm họ bán mấy bộ đồ, mỗi bộ đồ từ 1 đến 2 triệu đồng. Số lượng người tham gia hàng chục ngàn người. Người ta thấy đông người tham gia như vậy thì lại càng tưởng đó là Chánh Pháp. Bài giảng của họ mấy chục vạn lượt xem. Trong khi bài giảng của Hòa thượng chỉ vài chục lượt xem.

Chánh Pháp phải phù hợp với đạo lý nhân quả, phù hợp với luật pháp quốc gia, phù hợp với giới luật nhà Phật, phù hợp với thuần phong mỹ tục, không dính vào tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn.

Hòa thượng nói: “*Chúng sanh thời nay thích nghe gạt, không thích nghe khuyên*”. Họ thích nghe những điều tăng trưởng lòng tham của họ. Họ không thích nghe những lời khuyên chân thật, chỉ ra lỗi lầm để họ sửa đổi.

Thầy có mấy người bạn mới đi thọ pháp về. Họ nói rằng muốn học mật pháp đó mỗi người phải tốn 2000 USD và phải giữ bí mật. Họ nói: “*Đây là Chánh Pháp, phải tu 500 kiếp mới gặp, phải trân trọng, nhưng khi đi nghe pháp phải giữ bí mật không cho ai biết, nghe rồi về không được nói cho ai biết*”. Đó là tà pháp, là lừa gạt người! Vậy mà hàng nghìn người tham gia một cách vô minh. Vô minh là không phân biệt được phải quấy tốt xấu. Họ mời Thầy tham gia, Thầy nói thẳng là Thầy không muốn tham gia.

Thích Ca Mâu Ni Phật khai thị để giúp chúng sanh khai mở trí tuệ, nhìn thấu vũ trụ nhân sanh, nhìn thấu chân thiện mỹ, không có gì là bí mật.

Một cô muốn làm ăn may mắn, mua may bán đất. Cô ấy tìm đến họ. Họ nói là muốn làm ăn mua may bán đất phát tài thì phải dùng bùa phép, phải mua một cái chuông trị giá 25 triệu để tu phước. Cô ấy đến với họ bằng tâm tham, đó là tâm ma. Ma bé gặp ma to. Tất cả đều từ “*tham*” mà ra. Có nơi quảng cáo mua một ti vi sẽ được tặng một phần quà rất hấp dẫn. Thầy không mua. Mình không tham nên mình không bị hại. “*Tham*” chính là vô minh. Trước đây có 2 người bạn thân nhau, cùng đến nhà Thầy ở một vài tuần. Một người đi làm, đưa vàng cho bạn mình, nhờ người bạn ở nhà giúp đưa vợ đi đẻ. Người bạn ở nhà mang số vàng đó đi cá độ liền bị mất tiền. Người bạn kia tức quá, trình báo công an. Người bạn cá độ phải đi trại cải tạo 3 năm, làm sai rồi mới ăn năn hối hận.

Vô minh là nghe theo sự sai khiến của tập khí. Vô minh là không phân biệt rõ những tập khí xấu ác: Tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, tham sân si mạn, hưởng thụ năm dục sáu trần, tài sắc danh thực thùy.

Hòa thượng nói: “*Lấy Chánh Pháp để soi sáng vô minh*”. Người giác ngộ luôn lấy giáo huấn của Phật Bồ Tát, lấy chuẩn mực của Thánh Hiền để soi rọi mọi ý niệm, lời nói, hành vi của mình. Chúng ta làm theo sự sai khiến của tập khí, thị hiếu, sở thích của mình thì chắc chắn là sai.

Người xưa nói: “*Thánh Hiền do dạy mà ra. Phật Bồ Tát cũng do dạy mà ra*”. Các Ngài huân tập từng chút một, y theo giáo huấn của những vị Phật trước mà làm. Con người chúng ta lúc nào thì vô minh sanh khởi? Nếu chúng ta không kiểm soát từng ý niệm thì đã bị vô minh không chế. Chỉ cần có ý niệm “*mình là sáng suốt*” thì đã sai rồi.

Có người hỏi ý kiến Thầy về việc người ta muốn đăng báo truyền thông một số việc làm của chúng ta nhưng Thầy không đồng ý. Mục tiêu của chúng ta là có thời gian tiếp cận các con để giúp các con. Họ dẫn chúng ta rơi vào danh lợi, cho nên chúng ta phải luôn luôn kiểm soát, không để họ dẫn dắt. Mình không thích tiền nhưng mình thích danh, mình không thích danh nhưng mình thích ăn, mình không thích ăn nhưng mình thích ngủ... Đó là vô minh.

Ngay đến người nhiều năm tu hành mà vẫn bị vô minh che lấp, làm những điều trái luân thường đạo lý, trái luật pháp quốc gia, trái lời dạy của Phật. Chúng ta phải thật chân, lấy Chánh Pháp để soi rọi & nhận rõ việc làm của ta có đúng hay không. Chúng ta học Phật pháp, học đạo đức Thánh Hiền nhưng không học tùy tiện. Nhiều khi họ làm trông rất giống nhưng chính đương sự họ không biết mình sai.

Hòa thượng nói: “*Cổ đức dạy sơ học. Thầy giáo dạy học trò chỉ nghe theo một vị Thầy, không nghe người thứ hai. Nếu bạn nghe nhiều Thầy thì tâm tánh của bạn sẽ bị loạn, chính mình phân biệt chấp trước càng lúc càng sâu, càng lúc càng mê cho nên chỉ được phép nghe theo một vị Thầy*”.

Chúng ta có sư thừa. Thầy của Hòa Thượng là Lão sư Lý Bình Nam. Lão sư hướng tất cả mọi người học Pháp sư Ấn Quang. Hòa Thượng đến Đài Trung để thụ giáo với Lão sư Lý Bình Nam. Lần đầu tiên đến, Lão sư nói với Ngài rằng: “*Nếu con theo học thì có ba điều kiện nhất định con phải tuân thủ. Con phải tuân thủ thì ta mới dạy*”.

con. Điều thứ nhất là con chỉ được nghe lời của ta. Điều thứ hai là những sách con muốn xem, những vật con muốn tiếp cận phải được sự đồng ý của ta mới được xem. Điều thứ ba là những điều trước đây con học được, ta đều không thừa nhận”. Hòa Thượng lúc đó cũng đã đi giảng Kinh giúp mọi người. Vậy mà Lão sư lại nói rằng những gì Ngài học trước đó đều không được thừa nhận. Trong lòng Ngài có chút không hoan hỉ nhưng Ngài vẫn chấp thuận tuân thủ 5 năm. Sau 5 năm y giáo phụng hành, Ngài xin được tuân thủ thêm 5 năm nữa là 10 năm. Nhờ phương pháp đó mà Hòa thượng có định tâm, thông suốt mọi Kinh pháp.

Hòa thượng nói: **“Chúng ta nghe một người, chúng ta vẫn có phân biệt chấp trước nhưng chỉ có một dòng tư tưởng. Nếu nghe hai người, ba người thì phân biệt chấp trước ngày càng nặng. Người ngày nay không có sự thừa, không có sự tiếp nối”**. Thầy Vọng Tây chỉ dịch đĩa giảng của Hòa thượng, chỉ dịch Kinh sách của Hòa thượng. Đó là sự chuyên nhất. Chúng ta chọn một con đường thì dễ đi. Chúng ta theo học Hòa thượng và làm theo Ngài. Hòa thượng dạy chúng ta hoàn thiện chính mình để ảnh hưởng chúng sanh thì chúng ta làm theo. Ngài dạy **“tích tài thì tán đạo”**, không tích chứa tiền của, bình đẳng yêu thương thì chúng ta làm theo. Ngài dạy chúng ta **“không vì chính mình cầu an lạc, chỉ vì chúng sanh là khổ”** thì chúng ta làm theo.

Người thời nay không có sự thừa, không có tấm gương để học tập theo, chỉ làm theo tập khí phiền não, phân biệt chấp trước của chính mình cho nên tổn thất ngày càng lớn, ngày càng tăng trưởng vô minh, tăng thêm tà kiến, tổn thất không nhỏ. Các con hiện nay chỉ học **“Lễ Phép Thường Ngày”**, học thuộc lòng xong sẽ chuyển sang hoạt hình **“Phép Tắc Người Con”**. Nếu không học theo những chuẩn mực đó thì chúng ta sai không chữa được.

Phật ứng cơ nói pháp, không có pháp nhất định để nói mà tùy theo căn tánh của chúng sanh mà nói. Có lần Thầy đi giảng pháp, trước khi giảng, họ hỏi Thầy nói đề tài gì. Thầy nói: **“Con chuyên giảng Tịnh Độ”**. Họ không vui vì nhất định phải có tên đề tài. Chúng ta đến môi trường nào thì cũng phải quan sát xem người ở môi trường đó đang cần gì thì chúng ta nói điều đó để giúp họ. Một lần khác, Thầy đến một ngôi chùa mới khánh thành, thấy các cụ ở đó tâm tánh bao chao, tâm ý mong cầu thì Thầy nói để họ hiểu về ý nghĩa của tu tập chứ không nói những điều cao xa.

Hòa thượng lấy giáo dục nhân quả, giáo dục luân lý đạo đức, giáo dục chuyển ác thành thiện làm sự nghiệp độ hóa chúng sanh. Người Thầy đầu tiên của Hòa thượng là Chương Gia Đại Sư. Chương Gia Đại Sư là Tổ sư Mật Tông. Hòa thượng theo học được 3 năm thì Ngài viên tịch. Hòa thượng bắt đầu theo học theo Lão sư Lý Bình Nam. Bồ Tát Văn Thù, Bồ Tát Phổ Hiền đều chuyên nhất niệm Phật. Nếu chúng ta chỉ chuyên tâm học đạo đức Thánh Hiền thì cứ chuyên nhất. Cao hơn, chúng ta lựa chọn pháp tu, lựa chọn một hướng đi không xen tạp. Hòa thượng nói: **“Khi chúng ta chuyên theo một pháp tu thì tâm không xen tạp, khai mở trí tuệ. Khi đã khai mở trí tuệ thì liền phân biệt được chánh tà”**.

Bài học hôm nay, Hòa thượng dạy chúng ta: **“Lấy Chánh Pháp soi sáng vô minh, lấy giáo huấn của Phật Bồ Tát, lấy giáo huấn của Thánh Hiền để soi rọi xem mình có đúng theo Chánh Pháp hay không”**.

Vô minh chính là tập khí phiền não của bản thân. Vô minh dần dần đẩy chúng ta vào danh vọng lợi dưỡng. Chúng ta lấy giáo huấn của Phật Bồ Tát, lấy giáo huấn của Thánh Hiền làm bộ lọc để chỉnh sửa chính mình.

Chánh Pháp phải phù hợp với đạo lý nhân quả, phù hợp với luật pháp quốc gia, phù hợp với giới luật nhà Phật, phù hợp với thuần phong mỹ tục, không dính vào tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!